

АТОМНИК

України

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

№13 (1188) 26 червня 2025 року
Заснована 1 грудня 2000 року

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Виконком ГС IndustriALL готується до свого конгресу, що пройде 4-7 листопада цього року в Сідней

сторінка 2

ВОЇНИ СВІТЛА

Наш співрозмовник — працівник ЗАЕС, нинішній військовий Андрій із позивним Partizan

сторінка 2

АТОМНИЙ СПОРТ

Читайте відгуки наших спортсменів: про дух змагань, емоції перемоги і рівень організації заходу

сторінка 4

АТОМНИЙ СПОРТ

XXXI Спартакіада Атомпрофспілки: тріумф енергії та спортивного духу!

Щороку спортивна спільнота атомної галузі України з нетерпінням чекає на Всеукраїнські змагання колективів фізкультури Атомпрофспілки. Цьогорічні, XXXI за ліком, змагання проходили з 13 по 16 червня в ТГК «Сонячна Долина» с. Бояни Чернівецької області.

Масштабний захід зібрав понад 250 учасників з усіх куточків України. У змаганнях взяли участь збірні команди Дирекції НАЕК «Енергоатом», філій «ВП «Запорізька АЕС», «ВП «Південноукраїнська АЕС», «ВП «Рівненська АЕС», «ВП «Хмельницька АЕС», ДСП «Чорнобильська АЕС», філії «ВП «Атоменергомаш», філії ВП «Аварійно-технічний центр» та ДП «Східний гірничо-збагачувальний комбінат».

Учасники продемонстрували свою спортивну майстерність у таких дисциплінах: міні-футбол, волейбол, настільний теніс, шахи, шашки та гирьовий спорт.

У такий важкий для нашої країни час XXXI Всеукраїнські змагання колективів фізкультури Атомпрофспілки були організовані та проведені на виконання Закону України «Про фізичну культуру і спорт» з метою активізації масової фізкультурно-оздоровчої, спортивної роботи в трудових колективах підприємств атомної промисловості України та пропаганди здорового способу життя за підтримки ППО НАЕК «Енергоатом», Центральної ради ГО «Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство «Україна».

НЕ ЛИШЕ СПОРТ, А Й ЄДНАННЯ!

Хоча дух конкуренції був надвисоким, змагання Атомпрофспілки — це завжди більше, ніж просто боротьба за медалі та кубки. Це унікальна платформа для зміцнення командного духу, налагодження неформальних зв'язків та обміну досвідом між працівниками різних підприємств.

Закінчення на 3-й стор.

СПІВПРАЦЯ

Укладено Галузеву угоду на 2025-2027 роки між Міндовкілля і Атомпрофспілкою

Міністр захисту довкілля та природних ресурсів України Світлана Гринчук і Голова Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України Валерій Матов 12 червня 2025 року підписали ключовий документ, який врегульовує основні питання щодо оплати, охорони й умов праці та соціальних гарантій.

ІСТОРІЯ СПІВПРАЦІ

Перша галузева угода була укладена у 2019 році. Напрацювання основних положень угоди було тривалим процесом, проте складнощі, які виникали в ході підготовки, були компенсовані тим, наскільки якісно в підсумку був підготований документ.

Галузева угода не творилася у котромусь окремому кабінеті однією зі сторін. Аби якомога

більш повною мірою врахувати специфіку роботи в установах природно-заповідного фонду, Атомпрофспілкою було створено виїзні групи, котрі уважно вислуховували пропозиції від представників адміністрацій та профспілкових організацій; на місцях проводили спільні засідання зі співробітниками міністерства.

Наступну угоду на 2022-2024 роки сторони підписували, вже маючи для цього міцний фундамент.

ДИКТУЄ СЬОГОДЕННЯ

До основних положень Галузевої угоди на 2025-2027 роки було винесено доповнення, обумовлені трагічними подіями, що їх переживає наша країна.

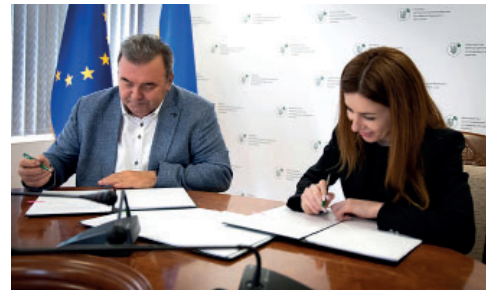
В оновленому тексті Галузевої угоди передбачено доплати за роботу з особливим умовами

праці, тобто в зонах можливих і активних бойових дій.

Також з'явилася настанова про сприяння впровадженню в колективних договорах Установ заходів щодо адаптації та підтримки учасників бойових дій та членів їхніх сімей.

Зокрема, це:

- збереження робочих місць та посад працівників, які перебувають на військовій службі;
- сприяння працевлаштуванню ветеранів війни, демобілізованих військовослужбовців, осіб з інвалідністю, створення умов праці з урахуванням медичних показань;
- проведення профнавчання або перекваліфікації для таких працівників;
- забезпечення матеріальною підтримкою працівників, які мають ветеранські статуси, статус ВПО, а також працівників, які втратили члена

сім'ї внаслідок воєнних дій;

- впровадження програм психосоціальної підтримки працівників та членів їхніх сімей.

Ми задоволені, що в результаті плідної співпраці змогли досягнути спільної точки зору та підписати оновлену угоду. Домовленості, чітко зафіксовані у правовому полі, є найдієвішим інструментом захисту прав працівників.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

ПРОФСІЛКОВА ДОПОМОГА

«Розумна» техніка потрібна завжди

ЦК Атомпрофспілки та профком ППО НАЕК «Енергоатом» передали бійцям 15 окремого гірсько-штурмового батальйону, який продовжує виконувати бойові завдання на гарячих ділянках фронту, необхідне їм обладнання. Цього разу до бійців попрямували високотехнологічні девайси, які нейтралізують зусилля ворога та допомагатимуть нашим захисникам ефективніше досягати своєї мети.

Що більше завдань буде покладено на техніку, то більше життів наших військових вдасться зберегти. Аби українські захисники не відставали у

війні інтелектуальних рішень, зв'язківцям бойового підрозділу було передано вартісне обладнання, необхідне для розробки та виготовлення системи радіоелектронної боротьби. Також для бійців було придбано два квадрокоптери Mavic 3 Pro у найкращій, серед доступних, комплектації. Обрані моделі безпілотників вирізняє висока якість зображення, маневреність і тривалість польоту.

Нині техніка вже працює на південному напрямку. Наші захисники, випробувавши її, передали профспілковцям слова подяки за допомогу з тими технологіями, в яких є шанс змінити хід війни та наблизитися до перемоги.

МІЖНАРОДНА РОБОТА

IndustriALL
готується
до 4-го з’їзду

Сідней планує зустріти делегатів Глобального Союзу IndustriALL з усього світу 4-7 листопада 2025 року. Як захищати права на тлі сьогоднішніх безпрецедентних викликів? Щоб дати відповіді, Виконком ГС IndustriALL провів засідання з підготовки до конгресу в Женеві 10-11 червня.

У ФОКУСІ УВАГИ

Організаційні зміни. Триває процес пошуку ґендерного балансу (40% жінок у виборних органах залишається і метою, й обов’язком для членських організацій); підтримується залучення молоді.

Глобальні Рамкові угоди (GFA) з транснаціональним капіталом. Мета — реальний захист базових прав працівників на всіх ланцюжках поставок, в усіх країнах. Задля цього триває робота з удосконалення механізмів взаємодії між власниками і працівниками.

Нові підходи, продиктовані поширенням штучного інтелекту. ГС IndustriALL провів дослідження впливу ШІ в царині трудових відносин: напрацював прогноз змін в актуальності професій, проаналізував вплив на великі й маленькі підприємства, на найбільш вразливі професії. Розробив пропозиції щодо впровадження захисту працівників на галузевих рівнях, запропонував додатки в колективні договори, включно з підготовкою програм перекваліфікації і навчання. Нові принципи повинні бути впроваджені на глобальному рівні.

Також Виконком заслухав звіт Секретаріату за звітний період, звіт Мандатного комітету, Жіночого комітету, Аудиторського комітету (Ревізійної комісії) тощо.

На Виконкомі був представлений проєкт Плану дій, який виноситиметься на Конгрес, проєкти Резолюцій, проаналізовані успішні та менш успішні кампанії, які проводить ГС IndustriALL.

АКТУАЛЬНО

Українські представники зробили акцент на продовженні війни в Україні. Зокрема, член Виконкому Леся Семеняка закликала ГС InustriALL приділяти більше уваги ситуації на ЗАЕС. Країна-терорист рф продовжує безпрецедентні небезпечні дії на станції. Вони можуть призвести до подій, трагічних для Європи і світу.

Напередодні Виконкому ГС IndustriALL, під час проведення Міжнародної Конференції праці МОП з ініціативи ФПУ, КВПУ та Швейцарської Конфедерації, заступник Голови ФПУ Василь Андреев змодерував акцію солідарності з Україною. Представники українських профспілок розповіли про поточну ситуацію в Україні: умови праці, щоденні нові виклики. Представниця Атомпрофспілки закликала МОП та Міжнародний Червоний Хрест до посилення зусиль щодо звільнення викрадених працівників ЗАЕС та українських полонених.

Спілкуючись з членами Виконкому ГС IndustriALL, профспілковці від України продовжують інформувати про жахиття війни в Україні та розбудовують солідарність на всіх профспілкових майданчиках.

ВОЇНИ СВІТЛА

«Я не дам ворогам жодного приводу шкірити зуби»

Серед добровольців перших днів було багато тих, хто мав би моральне право делегувати похід до військомату іншим та обґрунтовано посылатися на стан здоров’я, відсутність військового досвіду, стратегічно важливу роботу тощо. Проте світоглядні орієнтири не дозволили їм так вчинити. Серед таких людей — наш сьогоднішній співрозмовник, працівник ЗАЕС, колишній волонтер і нинішній військовий Андрій із позивним Partizan.

■ *Андрію, розкажіть, будь ласка, про ваше мирне життя — як ухвалювалося рішення про те, щоб обрати роботу в енергетичній галузі, як складалася кар’єра?*

Те, що працюватиму на ЗАЕС, вирішив ще в школі. Тоді екскурсії водили не на повномасштабний тренажер, а на блок, який працював, і мене настільки вразило побачене, що я подумав: ось воно, моє майбутнє! Щоправда, склалося не зовсім так, як я собі наміряв.

Коли мені було 16, не стало батька, матері з її вчительською зарплатою було складно утримувати родину. Сімейні обставини перешкождали вступати до обраного мною ВНЗ. Але я пішов іншим шляхом.

Якщо не вдається прокласти дорогу в реaktorний цех, піду в турбінний. Я здобув освіту теплоенергетика у Дніпропетровському хіміко-технологічному університеті, повернувся до Енергодара. Починав працювати машиністом-обхідником турбінного устаткування, потім став провідним інженером управління турбіною, надалі обійняв посаду начальника зміни турбінного відділення. Сподіваюся повернутися на неї вже після закінчення війни.

■ *Чи були ви членом профспілки?*

Був, але не більше, ніж рядовим профспілковцем. У фокусі уваги для мене були тоді громадські проєкти.

■ *З чого розпочалося для вас волонтерство і в яких напрямках діяли?*

Після окупації Криму і початку провокації на Донбасі в Енергодарі було організовано громадське формування з охорони правопорядку «Народний захист». Ми з колегами чергували на блокпостах, щоб зупиняти правопорушення, і водночас — не допускати свавілля й здирництва з боку беркутівців, яких після подій Майдану відправили на «підсилення» наших блокпостів. Тоді ж разом з однодумцями ми почали збирати речі, потрібні для бійців АТО.

Моя колега — не можу назвати її ім’я, оскільки вона зараз вимушено перебуває в окупації, ініціювала плетіння маскувальних сіток. Ідея була її, а моїм завданням стала організація: координація, пошук приміщень, матеріалів, збір коштів. Волонтери об’єднання «Енергодарські павучки» з 2015 року і до повномасштабного вторгнення плели сітки, виготовляли кікімори, відшивали зимові маскувальні костюми, шили національні прапори (частину — для військових, частину — для продажу на аукціонах з метою збору коштів). Понад третину необхідних для закупки матеріалів грошей збирали мої колеги з блока, на якому я працював.

З часом «Павучки» увійшли до громадської організації учасників АТО і волонтерів під назвою «Передова». Я був членом правління цього об’єднання, воно охоплювало багато напрямів. Так, щойно починав досягати врожай, ми їздили по навколишніх селах і збирали для військових овочі й фрукти. Люди довіряли нашій організації, бувало, відвантажували продукти тоннами! Щотижня, а то й частіше, ми возили городину та інші необхідні речі на фронт.

Допомагали чим могли. Коли підопічний нам військовий підрозділ стояв у Пісках під Донецьком, там була проблема з електрикою, потрібно було протягнути кабель від місця зі стабільним електропостачанням. Аби знайти кошти, я звернувся до Олексія Лича, тодішнього голови ППО НАЕК «Енергоатом». Грошей, які виділили профспілковці, вистачило і на кабель, і на стабілізатор напруги, і навіть на Mavik.

Окопні свічки, тепловізори, прилади нічного бачення — ГО «Передова» примудрялася знайти усе, про що просили військові, шкода тільки, атомну бомбу ми їм не зібрали 😊

■ *24 лютого ви від волонтерства перейшли до військової служби — навіть попри те, що перебували на лікарняному після доволі непростой операції...*

Якби я вчинив інакше, не міг би дивитися на себе у дзеркало. Моя родина не вірила у травневі шашлики і була готова до війни: ми закупили продукти, заповнили бак машини паливом. З першою звісткою про повномасштабне вторгнення дружина з дітьми вирушили до Львова, а я — у військомат. Про стан здоров’я тоді нікого не питали, всі були «необмежено придатними». Нас посадили в автобус, привезли на позиції між Василівкою і Запоріжжям та видали автомати — так почалася моя служба в 113 батальйоні ТрО.

■ *Часто буваючи поблизу передової як волонтер, ви мали змогу досконало вивчити побут військових, але чи дорівнює це отриманню військового досвіду?*

Ні, вся моя воєнна підготовка на той момент — три постріли, зроблені в 11 класі. В армії я не служив.

■ *Проте люди, які свідомо пішли захищати рідну землю, готові були вчитися вже по ходу справи?*

Для нас наставником став побратим із позивним Сенсей. Він з 2014 року воював добровольцем, мав досвід і навчав, як слід поводитися з автоматом швидко та вправно. Пізніше були організовані батальйонні навчання на полігоні, тренінги з тактичної медицини.

Щодо медицини, до речі — на самому початку все, що у нас було з індивідуального захисту, це бинт і вата. Але атомники доволі оперативно зреагували, і за сприяння Олексія Лича нам передали 300 аптекоток натівського зразка. Тоді ж профспілковці придбали вкрай необхідний КАМАЗ з причепом, сподіваюся, він і зараз вірно служить батальйону.

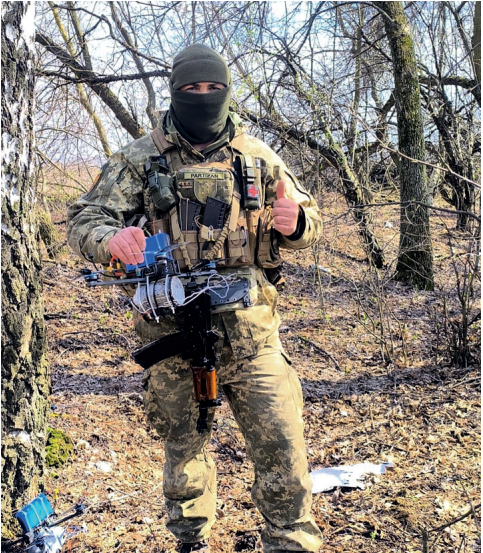
Я після поранення влітку 2023 року перейшов у роту безпілотних ударних авіакомплексів, яка потім зросла до батальйону у складі 110 бригади Запорізької ТрО.

■ *Але там були потрібні вже нові навички, дуже відмінні від тих, які актуальні для піхотинця! Знову готові були вчитися?*

Авжеж! Із попереднього досвіду в мене — хіба що керування машинкою на радіоуправлінні, яка була у сина 😊 То звісно ж, я навчався. Спочатку — на пілота розвідувального літачка, потім — на оператора FPV-дрона. Став командиром екіпажа, який ми назвали EnergyDAR.

Спочатку у нас було зовсім мало безпілотників, одними з перших наших дронів стали ті, які допомогли придбати, разом з іншим необхідним обладнанням, наші атомники, «Вартові світла».

Тоді наш екіпаж тільки набував досвіду, шукав оптимальних алгоритмів налаштування апаратури. Ми працювали на Сумщині, і нам

сильно заважав російський РЕБ, що стояв на кордоні. Через нього ми часто втрачали контроль над дронами. Втім, були й помітні успіхи, наприклад, нам вдалося знищити на ворожій території спостережний комплекс «Муром». Це дуже недешева апаратура, вона дозволяє бачити людей за 5 км, техніку — за 10. Ми повинні були позбавити росіян можливості стежити за нашим кордоном.

■ *Що можете розповісти про нинішню роботу?*

Зараз ми маємо можливість здійснювати вже до 30 вильотів на день. Знаємо прийоми, що допомагають обходити РЕБ, тож у більшості випадків не втрачаємо контролю над нашими FPV-шками. Дуже гірко те, що зараз вони літають над тими позиціями, які ми вже звільняли, а наразі вони знову окуповані. Зате — ми принаймні можемо зупиняти росіян. Робота по піхоті й мотоциклістах для нас уже просто рутинна. А ось учора (на момент розмови) нам вдалося вразити одну з «найжирніших» цілей за історію екіпажа — ми знищили установку «Град».

■ *Чи вдається вам підтримувати зв’язок з колегами?*

Так, і вони також допомагають нам. Якось нам прислали просто шикарні дрони, які могли оминати ворожий РЕБ. Єдиний мінус — постачальник додав у комплект антени, які передають сигнал якраз у тому діапазоні, як і ворожі установки радіоелектронної боротьби. Потрібно було придбати нові антени, але грошей не було, бо ми й так закриваємо значну кількість потреб за рахунок особистих коштів. Тоді я написав у чат, який об’єднує працівників експлуатаційного підрозділу ЗАЕС, нагадав, хто я, повідомив, чим зараз займаюсь на фронті, розповів про наші потреби. І лише за добу вдалося зібрати 80 тис. грн, на які ми купили не тільки антени, а й інше потрібне обладнання.

Один із колег задонатив аж 20 тис. грн! Він зробив це мовчки, але я з’ясував, що це — наш співробітник, який обіймає таку ж посаду, як і я. На знак подяки ми передали йому маленьку копію дрона, зроблену на 3D принтері. Було приємно хоча б за допомогою сувеніра подякувати людині, яка віддала значну для неї суму. Я вдячний за кожен гривню від колег, адже розумію, як їм непросто. Всім потрібно винаймати житло, утримувати родини, і це при тому, що значна кількість працівників нині не мають солідних зарплат, адже вони влаштувалися на куди нижчі посади, ніж мали на ЗАЕС. Втратити все й розпочинати життя в чужих містах — це дуже складно, але люди все одно знайшли можливість нас підтримати!

У день, коли Андрій
зміг поговорити
з «Атомником
України»,
його нагородили
відзнакою
«Золотий хрест».
Вітаємо героя
і пишаємося ним!

■ *Шлях, який обрали ви, також є складним. Чи не було сумнівів у правильності вибору?*

Ніколи. Я так і бачу ворогів, які звертаються до мене, мовляв: «Що, Андрію, ти волонтерив, розповідав, що патріот, а коли почалася повномасштабна, сховався?» Ні! Я не дам ворогам жодного приводу шкірити зуби. Я залишусь у війську до переможного кінця.

Любов НАТОЧІЙ

АТОМНИЙ СПОРТ

XXXI Спартакіада Атомпрофспілки:
тріумф енергії та спортивного духу!

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Учасники мали можливість не тільки проявити себе у спорті, а й поспілкуватися з колегами, знайти нових друзів та відчути себе частиною великої родини атомників. Організація заходу була на найвищому рівні! Це дозволило спортсменам повністю зосередитися на своїх виступах та отримати максимальне задоволення від події.

На урочистому відкритті змагань Голова Атомпрофспілки Валерій Матов наголосив на тому, що в цей складний для нашої країни час, коли триває війна в Україні, атомники виконують стратегічно важливе завдання — забезпечують енергетичну безпеку держави на достойному рівні. Також він висловив своє захоплення тим, що на змагання приїхало багато нових учасників, що свідчить про розвиток спорту в колективах, та побажав перемог усім присутнім.

Заступник Голови Атомпрофспілки, Голова ППО НАЕК «Енергоатом» Сергій Снітков зауважив, що атомники виконують надзвичайно важливу і складну роботу, яка вкрай потрібна нашій Україні, тож профспілка має створювати всі умови для того, щоб працівники цієї галузі могли зміцнювати здоров'я і покращувати емоційний стан, аби ефективно працювати. «Вважаю, такі заходи, як Спартакіада Атомпрофспілки, дуже потрібні!» — зазначив він.

З вітальним словом до учасників звернувся головний консультант президента по взаємодії

з громадськими організаціями компанії НАЕК «Енергоатом» Вячеслав Губа: «Змагання у наш час — це не про кубки і медалі, це про єднання, про демонстрацію стійкості та незламності нашого українського народу!»

Виступили також перший заступник голови Чернівецької облради Микола Гуйтор, начальник Чернівецької ОВА Руслан Запаранюк, депутат Верховної Ради України, голова підкомітету з питань фізичної культури і масового спорту Комітету з питань молоді та спорту Георгій Мазурашу, голова ГО «ВФСТ «Україна» Наталія Омельчук, а також депутат Чернівецької обласної ради Іван Семенюк. Модерував урочисте відкриття XXXI Всеукраїнських змагань колективів фізкультури Атомпрофспілки голова ЦФСК «Атом України», помічник Голови Атомпрофспілки Павло Олещук.

ГОЛОВНИЙ РЕЗУЛЬТАТ — НЕЗАБУТНІЙ ДОСВІД
XXXI Спартакіада Атомпрофспілки вкотре підтвердила свою роль ключового елемента у формуванні здорового способу життя та корпоративної культури в атомній енергетиці. Такі заходи не лише пропагують спорт, а й сприяють

Більше про особливості проведення такого масштабного спортивного заходу розповідають організатори.

ВСЕУКРАЇНСЬКІ ЗМАГАННЯ
ЯК ПІДСУМОК ТРИВАЛОЇ РОБОТИ НА МІСЦЯХ
Павло Олещук, голова Центрального фізкультурно-спортивного клубу «Атом України», помічник Голови Атомпрофспілки:

— **Павле, чим особисто для тебе є Спартакіада Атомпрофспілки?**

— Спартакіада — це результат тривалої та кропіткої праці на місцях, місяців інтенсивних тренувань та щоденної підготовки спортсменів до змагань. Варто сказати, що працівники атомних станцій та інших підприємств галузі мають можливість за кошти профспілки займатися в спортивних спорудах, регулярно брати участь у місцевих змаганнях. На превеликий жаль, не на всіх наших об'єктах є така можливість, але на більшості вона є. І завдяки цьому найкращі спортсмени наших підприємств та організацій мають потужну мотивацію наполегливо готуватися до Спартакіади Атомпрофспілки впродовж року, в очікуванні цієї масштабної події. А працівники тих об'єктів, де не повною мірою організована спортивна робота, мають можливість позмагатися з більш сильними спортсменами, перейняти їхній досвід, можливо, щось покращити у себе на місцях.

Наприклад, на ЧАЕС люди працюють вахтовим методом. Через відсутність спортмайданчиків вони не мають можливості займатися футболом чи волейболом, але можуть вдосконалювати свої навички гри в настільний теніс, бо в них є декілька тенісних столів. І на Спартакіаді ми побачили результат цих тренувань — 1 місце з тенісу посіла команда ЧАЕС!

— **А що дали? Який рівень змагань наступний після перемоги на Спартакіаді Атомпрофспілки?**

— Додатковою мотивацією перемагати для спортсменів є можливість потрапити на Всеукраїнські міжгалузеві спортивні змагання у складі збірної команди атомників. Вони мають відбутися восени цього року, і спортсмени, які вибороли перші місця на Спартакіаді, будуть відстоювати честь нашої атомної галузі. Варто сказати, що ми спеціально обирали для наших змагань саме ті види спорту, що будуть представлені на міжгалузевих змаганнях, тому під час організації нашої Спартакіади від деяких популярних серед атомників видів спорту довелося відмовитися.

— **Які виклики тобі довелося долати під час організації такого масштабного заходу?**

— Профспілкова спільнота атомників усі свої заходи проводить з метою згуртування, об'єднання людей навколо спільних цінностей, а спорт — це передусім конкуренція. Для мене стало викликом те, що спортсмени категорично відмовлялися жити разом з суперниками з інших ПО, хоча на інших заходах таке розселення учасників зазвичай давало певні переваги: сприяло швидкому знайомству, полегшувало спілкування, здружувало. Звісно, ми знайшли рішення — пішли назустріч спортсменам і скоригували розселення. І тепер будемо враховувати це побажання в майбутньому під час організації подібних спортивних заходів.

Ще один виклик — певна недовіра спортсменів до нової, незнайомої локації. Було помітним деяке хвилювання учасників через те, що вони тут вперше, і до початку змагань не бачили наявних у комплексі «Сонячна Долина» спортив-

них залів. Після огляду території для змагань ці хвилювання минули, адже всі спортивні локації у гарному стані й розташовані близько від місць проживання, окрім футбольного поля, куди було організовано трансфер.

— **Крім Атомпрофспілки як головного організатора заходу, хтось ще долучився до організації Спартакіади?**
— Так, Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство «Україна» стало нашим партнером. Воно взяло на себе спортивну складову (суддівська колегія, мандатна комісія, секретаріат, підбиття підсумків). Дякуємо ВФСТ за надану допомогу!

Завдяки тому, що нас самовіддано захищають наші воїни ЗСУ, Атомпрофспілці вдається успішно проводити такі масштабні змагання і популяризувати спорт в Україні навіть під час війни.

Тепер спортсмени та вболівальники з нетерпінням чекають на наступні, XXXII Всеукраїнські змагання колективів фізкультури Атомпрофспілки з надією, що вони відбудуться наступного року під мирним небом єдиної, сильної та неподільної України!

них залів. Після огляду території для змагань ці хвилювання минули, адже всі спортивні локації у гарному стані й розташовані близько від місць проживання, окрім футбольного поля, куди було організовано трансфер.

— **Крім Атомпрофспілки як головного організатора заходу, хтось ще долучився до організації Спартакіади?**

— Так, Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство «Україна» стало нашим партнером. Воно взяло на себе спортивну складову (суддівська колегія, мандатна комісія, секретаріат, підбиття підсумків). Дякуємо ВФСТ за надану допомогу!

Ще хочу висловити велику подяку за неймовірну роботу всьому колективу ТГК «Сонячна Долина», всім його працівникам, хто забезпечив комфортне перебування учасників та гостей змагань. Персоналу «Сонячної Долини», як на мене, вдалося зробити так, щоб до них хотілося приїхати знову!

СПОРТСМЕНИ ПІСЛЯ ЗМАГАНЬ — ОДНА ВЕЛИКА РОДИНА!

Христина Левченко, Голова ОМА Атомпрофспілки, фахівчиня з питань молоді та спортивної роботи відділу організаційної роботи ЦК Атомпрофспілки:

— **Христино, які твої враження про XXXI Спартакіаду Атомпрофспілки? Що тобі запам'яталося?**

Вітаємо
переможців!

Після напруженої та виснажливої боротьби переможцем змагань стала збірна команда ПАЕС (у загальнокомандному заліку). Друге місце здобули спортсмени ХАЕС, а третє в загальнокомандному заліку змагань виборола збірна команда РАЕС. Боротьба за першість була нелегкою, вболівальники з усіх сил підтримували своїх фаворитів, а спортсмени виклалися на повну! І це зрозуміло — в спорті ніяк по-іншому й бути не може. Кожна гра була по-справжньому видовищною та захопливою!

Гирьовий спорт: командні місця переможців розподілилися так: перше місце вибороли спортсмени РАЕС, друге посіла команда ПАЕС, а третє — СООП.

Теніс настільний: беззаперечну перемогу здобула команда спортсменів ЧАЕС! Друге місце посіла команда ХАЕС, третє — РАЕС.

Шахи: найкращою стала команда ЗАЕС, друге місце у команди ХАЕС, третє — у ПАЕС.

Шашки: переможцем стала команда РАЕС. Друге місце у команди ПАЕС, третє — у ХАЕС.

Волейбол: спортсмени змагались у двох групах А і В. Серед команд групи А найкращий результат продемонстрували спортсмени ПАЕС, друге місце виборола команда ХАЕС, третє — РАЕС. Серед команд групи В переможцями змагань стали волейболісти Дирекції НАЕК, друге місце посіли спортсмени ЧАЕС, третє — АТЦ.

Міні-футбол: спортсмени також змагались у двох групах А і В. Переможцем у групі А стала команда футболістів ЗАЕС, друге місце виборола команда ХАЕС, третє — ПАЕС. Серед команд групи В найкраще зіграли футболісти СООП, друге місце посіла команда Дирекції НАЕК, а третє — АЕМ.

— Мої враження позитивні! Я не очікувала, що буде такий потужний дух суперництва! Хоч і розумію, що спорт — це боротьба, змагання. Кожен спортсмен має свій характер, кожен розбирається у своєму виді спорту досконало, знає про нього все до дрібниць. І от мені особисто було дуже цікаво взаємодіяти з такими людьми — професіоналами своєї справи, гравцями, націленими на результат. Цікаво було поспостерігати і відчувати їхню єдність, командний дух. Під час змагань панував здоровий та сильний дух суперництва. Але коли закінчуються змагання, то всі спортсмени стають однією великою родиною! Люди розуміють, що роблять і для чого. Саме вони популяризують спортивний рух Атомпрофспілки, здоровий спосіб життя і виховують здорову українську націю. Висловлюю щиру повагу кожному нашому спортсмену!

— **Чи довелося тобі долати якісь виклики під час організації цього заходу?**

— Оскільки я ніколи раніше не займалася організацією спортивних заходів, то спочатку мені необхідно було розібратися, як взагалі відбуваються змагання з кожного виду спорту, які є нюанси, по скільки людей в кожній команді грає тощо.

Найбільш непростий момент був пов'язаний саме із духом суперництва. Конкуренти відмовилися разом жити і для них було принципово не пересікатися до змагань. Розумію, що в спорті це нормально, і тепер знаю, що команду, яка приїхала разом, не можна розділяти.

— **Як ти загалом оцінюєш XXXI Спартакіаду Атомпрофспілки?**

— У цілому вважаю, що захід пройшов добре. Цьогоріч відбулися деякі організаційні зміни, ми обрали нове місце проведення змагань та повністю довірили проведення спортивної складової ГО «ВФСТ «Україна». Окремо дякую Головному секретарю змагань Ользі Марченко за якісну роботу!

Як на мене, всі зміни, що відбулися — це зміни в бік покращення, і спортсмени це підтверджують.

Світлана КОЛИНЬКО

АТОМНИЙ СПОРТ

XXXI Спартакіада Атомпрофспілки:
дух змагань та емоції перемоги!

Микола Цимбал, ПАЕС:
Завжди всі спартакіади Атомпрофспілки проходять дуже класно! На мій погляд, цього разу все було на найвищому рівні, як і завжди. Я брав участь у змаганнях з гирьового спорту в найважчій ваговій категорії — понад 95 кг — і переміг. Мій особистий шлях до гирьового спорту розпочався з міжцехових змагань на Південноукраїнській АЕС, я тоді дуже захопився цим видом спорту і ось уже майже 10 років беру участь у спартакіадах Атомпрофспілки, а нещодавно став майстром спорту. Звісно, ще є куди рухатися вперед і над чим працювати.

Віктор Дубенський, РАЕС:
Я дуже радий, що наша команда з настільного тенісу посіла загальнокомандне 3 місце! На таких змаганнях я вдруге. Минулого разу був на Спартакіаді в Затоці, і там ми погано зіграли в теніс, зайняли останнє місце. Це підштовхнуло нашу команду до ретельних тренувань, старанної підготовки — і ось ми вже серед призерів! Дуже порадували наші спортсмени-гирьовики, які в кожній ваговій категорії посіли перші місця і тільки в одній — друге. Вони собі поставили за мету перевершити всіх і показали чудові результати! Вся наша команда рівняється на них! Загалом мені все сподобалося на змаганнях. Дівчата на рецепції завжди в усьому допомагали, вдячний їм за роботу.

Галина Розварська, ХАЕС:
Загальні враження від Спартакіади позитивні. Мені все сподобалося! Гарні локація, готель, ресторан, організація заходу. Я граю в настільний теніс, і було б добре в майбутньому зробити не тільки команди чоловіків і жінок, а й мікс, для особистого заліку. Я беру участь у Спартакіаді Атомпрофспілки уже 18-й раз. Цього року дуже

сподобалось осучаснення нагород, а саме медалей — вони дуже класні, важкецькі, сучасні, нерадянські. Але дещо засмучує зменшення, порівняно з минулими роками, кількості видів спорту і днів змагань.
Святослав Петровець, НАЕК:
Враження чудові! Безліч позитивних емоцій! У нас постійно була конкуренція із суперниками, але водночас ми дружили з ними, тому класно провели час. Я граю у волейбол, півроку тому ми створили нову волейбольну команду. Проводили набір гравців, нам дуже допомогла профспілка. Ми тренувалися двічі на тиждень, і на змаганнях уперше показали такий гарний результат, стали переможцями у групі В.

Переможці Спартакіади представлятимуть атомників на Всеукраїнських міжгалузевих спортивних змаганнях

Олександр Мехових, ПАЕС:
Мої загальні враження від змагань чудові! Готельний комплекс, його розташування сподобалось. Але найбільше мені запам'яталась Спартакіада в «Руті» в Затоці, проте, напевно, неможливо конкурувати з морем. Хоча там теж був свій суттєвий мінус — усі майданчики розташовані на вулиці й це могло негативно вплинути на хід гри і результат. А тут, у «Сонячній Долині», великою перевагою є те, що всі ігри проходять в залах і палюче сонце не заважає.
Галина Черепанова, ЧАЕС:
Спартакіада мені сподобалася, все було чудово, але місце проведення не дуже вразило. Торік у

«Руті» на Закарпатті сподобалось більше. На нинішній Спартакіаді я грала в шахи. Було б дуже добре, якби в майбутньому організатори додали такі види спорту як бадмінтон і дартс.
Микола Левков, РАЕС:
Я понад 20 років займаюсь гирьовим спортом, неодноразово брав участь у спартакіадах Атомпрофспілки, у квітні цього року на Чемпіонаті Європи з гирьового спорту став срібним призером. Планую ще працювати над собою, щоб мати кращий результат. За моїми спостереженнями, з кожним роком умови проведення, проживання, харчування та організація Спартакіади покращуються. Раніше традиційно збірна команда-переможець змагань приймала всіх у себе наступного

Наша мета — згуртування, об'єднання людей навколо спільних цінностей

Спартакіаді наша волейбольна команда теж не зайняла призових місць, але ретельно й довго готувалася до цьогогорічних змагань і має гарний результат — перемогу у своїй групі. Вважаю, головне на таких заходах не виграти, а набутий цінний досвід, спілкування, нові враження.
Олександр Сорокін, голова ППО СООП:
Мені дуже сподобалася Спартакіада! Я дуже радий, що наші спортсмени посіли призові місця! Чудово мати таку можливість — приїхати на прекрасну Буковину, побачити славнозвісний Чернівецький університет, побувати в такому гарному готельному комплексі як «Сонячна Долина», підтримати наших спортсменів.
Юрій Тараненко, СООП:
Я задоволений Спартакіадою! Прийом дуже гарний, особливо харчування. А змагання показали, хто найкращий у спорті. Не зважаючи на те, що мені ось-ось виповниться 60, я взяв участь у цій Спартакіаді, зіграв у волейбол, і наша команда посіла 4 місце у групі А. Це безперечно позитивний результат! Загалом мені все сподобалося!
Михайло Гук, голова ППО ХАЕС:
Минулоріч я склав повноваження голови ЦФСК «Атом України», але все, що відбувається на спартакіадах, залишиться для мене рідним назавжди. Я дякую всім ентузіастам спорту відокремлених підрозділів, головам профспілкових комітетів,

фізкультурних організацій, керівництву Атомпрофспілки за розвиток спорту в такий складний для нашої країни час. Дякуючи Збройним Силам України, тим хлопцям і дівчатам, які сьогодні боронять нашу землю на фронті, ми можемо організовувати такі заходи. Проводячи Спартакіаду Атомпрофспілки, ми демонструємо нашу згуртованість, єдність, жагу до перемоги та силу духу атомників!

Світлана КОЛИНЬКО

